

הכנפיים של אבי

הסיפור שאתם עומדים לקרוא כאן הוא עצוב. אבל הוא גם שמח, מבאס, מרגש, מייאש, והכי הכי - מעורר השראה. אבי דה-פילוסוף הוא בחור במיטב שנותיו, עלם חמודות, ספורטאי מצטיין ומאמן מעולה. התחום שבו אבי הפליא בו ביצועים היה ריצה למרחקים בינוניים וארוכים, ומדי פעם השתתף גם בתחרויות טריאתלון. מלבד ידע רב שהנחיל למתאמניו, העניק להם אבי גם השראה. באימוני המחיש את גדולתה של הרוח הספורטיבית ויכולות האדם המתמסר לרוח זאת. אבי ממשיך לאמן ולהעניק למתאמנים השראה, רק שבזמן האחרון ההשראה הזאת גדלה לממדים על-אנושיים. ממש כמו הסיפור שלו.

בחודש ינואר האחרון התקיימה באילת תחרות IROMNAN, ובחודשים שקדמו לתחרות אבי התאמן לקראתה במרץ. מתוכנן, משקיע, מתוזמן ומכוון כמו שרק אבי יודע. באחד מאימוני הרכיבה, בירידה התלולה מנס הרים, איבד אבי את שיווי המשקל מסיבה שגם הוא לא זוכר, ונמרח על סלע שבצד הכביש. התוצאות היבשות של האירוע נשמעות כך: פגיעה מחוליה 6-T ומטה בעמוד השדרה, כולל מהחזה ומאחור, וכל מה שמעוצבב מהחוליה הזאת ומטה. פראפלג, למבינים.

אבי לא זוכר דבר כמעט ממה שהתרחש, אבל ניתן היה לומר במידה רבה של ודאות, שהספורטאי החסון הזה, האתלט המצטיין, הבנוי לתלפיות, איבד בשנייה אחת או שתיים את הסיבה לחיות. אבל מידה רבה של ודאות, חברים, ואת זה יש לזכור, היא עדיין לא ודאות מוחלטת. נכון שחודשי השיקום הארוכים, הכאבים הבלתי נסבלים, תחושות הייאוש וההתמודדות עם עתיד חסר אופק, אותנו לאבי GAME OVER. אבל אבי, אתם בטח זוכרים, נהג "להמחיש את גדולתה של הרוח הספורטיבית ויכולות האדם המתמסר לרוח זאת".

אז בתוך המאבק האימתני הזה, בינו לבין כוחות שאול המאיימים לכבותו, באחד הצמתים היומיומיים שבהם היה עליו לבחור, הוא בחר. באבי. האתלט המוכשר, הספורטאי המצטיין, המאמן הנותן השראה. בחר, והחל לעבוד. פלג גוף תחתון סרבן תנועה? אז מה! גליל עליון עכשיו באופנה. אימוני כוח, ידיים, אחורית, קדמית, טכניקה ומכניקה. ועכשיו אבי כבר שוב מאמן, שוב מנחיל כל מה שהוא יודע למי שרק רוצה ללמוד.

על מה מהכל להסתכל? חיים שחיטבו להתפוגג, דלו מתוכם כוח על-אנושי ותעצמות נפש אדירות, והחזירו לאבי את כל הסיבות לחיות. צריך רק להסתכל, להריע ולהעתיק. בלי להימרח על סלע.

